

Nykøbing F. den 3. Marts skal jeg oplyse, at der ved Valget var 3 Afstemningssteder. I det ene af disse Steder mødte en blind Vælger sammen med sin Hustru — det var i Østre Afstemningskreds. Den blinde Vælger bad om, at hans Hustru maatte ledsage ham ind i Stemmerummet. Dette nægtede Formanden for den lokale Valgbestyrrelse at give den blinde Vælger Tilladelse til og gik selv med ham ind i Stemmerummet, hvor Afstemningen foretoges.

Senere paa Dagen mødte en anden blind Vælger, og i dette Tilfælde gik et andet Valgbestyrelsesmedlem med ind i Stemmerummet, uden at Vælgeren selv havde udpeget ham.

Da der ikke, da Valget blev gjort op, forelaa nogen Protest eller Klage fra de to blinde Vælgere til Valgbestyrelsen, har denne ikke beskæftiget sig med Sagen. Derimod er den blevet fremdraget i Pressen som et Bevis paa, at der var foregaaet noget i Strid med Valgloven.

Borgmesterkontoret i Nykøbing F.,

den 1. April 1925.

H. P. Jensen,

Formand for Valgbestyrelsen.“

Dagen efter, at Venstrebladet havde beskæftiget sig med denne Sag, den 5. Marts, beskæftigede ogsaa „Lolland-Falsters Folketidende“ sig med Forholdet, og dette Blad skriver til Slut: „Saa vidt os bekendt har Valgbestyrelsen sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, der jo kan være af afgørende Betydning her, hvor Valget vipper paa een Stemme.“ Det har det paagældende Blad fuldkommen Ret i. Jeg vover at paastaa, at naar Valget staar og vipper paa een Stemme, vil ingen Indenrigsminister kunne undlade at tage Hensyn til, at man, saaledes som det er sket her, har handlet i direkte Strid med Valglovens klare Bestemmelse ved at nægte blinde Vælgere den Assistance, de ifølge Loven selv har Ret til at udpege, for at de kan afgive deres Stemme paa betryggende Maade. Nu indrømmer jeg, at der kan foreligge undskyldende Momenter. Der kan for den paagældende Valgbestyrrelse foreligge den Undskyldning — det er jo for øvrigt den eneste, der kan foreligge —, at dens Medlemmer ikke har været opmærksomme paa den nye Bestemmelse i Valgloven, og ganske den samme Undskyldning kan foreligge for den Vælger, der har brugt den trykte Betegnelse paa sin Stemmeseddle, at han ikke har været fuldt ud klar over, om dette Forhold var tilladt eller ikke.

Saaledes som hele Forholdet foreligger

oplyst for os i Indenrigsministeriet, vil jeg hævde, at jeg ikke har kunnet gøre andet end at kassere Valget.

Jeg skal henvise til, hvad der har foreligget, naar tidligere Indenrigsministre har kasseret et Byraadsvalg. Ved Valget i Slagelse i 1906 var Resultatet efter en voldsom Valgkampagne det, at Borgerlisten fik fra 692 til 661 Stemmer, og at Demokratiets Liste fik fra 839 til 694 Stemmer. Der var saaledes 147 Stemmers Forskel paa de to højeste Stemmetal og 2 Stemmers Forskel paa det laveste Stemmetal paa Demokratiets Liste og det højeste Stemmetal paa Borgerlisten. Der blev klaget over dette Valg, og Klagen maatte naturligvis først behandles i Byraadet. Byraadet kasserede Valget. Der var ikke Enstemmighed herom, idet den tidligere Folketingsmand, daværende Byraadsmedlem Philipson stemte imod Valgets Kassation. Han gjorde det med den Bemærkning, at ganske vist var Valget foregaaet under Former, som han absolut ikke kunde billige, idet der havde været en voldsom og hidsig Agitation, men begge Parter havde optraadt lige voldsomt og lige kraftigt; saa han vilde ikke stemme for, at Valget skulde erklæres ugyldigt, han stemte for at godkende det. De Konservative, som havde Flertallet i Byraadet, stemte imidlertid for at kassere Valget, og Valget blev altsaa kasseret. Jeg har gennemgaaet Valgklagen, og jeg har ikke kunnet finde et eneste virkeligt Moment til Gunst for at kassere Valget. Et Punkt i Klagen gik ud paa, at Valglokalet var for lille, og at der som Følge deraf var Trængsel, medens Valget stod paa. Et andet Punkt i Klagen siger, at der havde været ført en alt for paagaende Agitation baade i og udenfor Valglokalet, men i denne Henseende tror jeg ikke, den ene Part havde noget at lade den anden høre, og det var jo ogsaa Philipsons Udtalelser Udtryk for, da han skulde motivere sin Afstemning i Byraadet. Endelig anførtes det i Klagen, at to Vælgere ikke tidsnok havde kunnet komme hen til Stemmebordet for at faa udleveret Stemmesedler; de følte sig forurettede derved, at Trængselen var for stor og Luften i Valglokalet saa overhedet, at det var umuligt for dem at opholde sig der længere, og de gik derfor efter et Kvarters Forløb hjem og kom ikke til at stemme. Disse to Vælgere navngav sig og meddelte, hvorledes de vilde have stemt. Valgbestyrelsen erklærede, at der ikke, medens Valghandlingen fandt Sted, var tilgaaet den en eneste Klage over, at der var for mange Folk i Valglokalet, at Trængselen var for stor eller Agitationen for